

903

USTAWA

z dnia 30 czerwca 2011 r.

o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) sposób wdrożenia naziemnej telewizji cyfrowej;
- 2) obowiązki operatora multipleksu I i operatora multipleksu II;
- 3) obowiązki nadawców: Telewizji Polskiej S.A., Telewizji Polsat S.A., TVN S.A., Polskich Mediów S.A., Telewizji Puls Sp. z o.o., rozpowszechniających w dniu wejścia w życie ustawy program telewizyjny w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną, oraz ministra właściwego do spraw łączności
— w zakresie kampanii informacyjnej o telewizji cyfrowej.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) multipleksie — należy przez to rozumieć multipleks, o którym mowa w art. 2 pkt 20a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.³⁾);
- 2) nadawcy — należy przez to rozumieć nadawcę, o którym mowa w art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, Nr 85, poz. 459 i Nr 112, poz. 654);

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, dyrektywę 2002/58/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów (Dz. Urz. UE L 337 z 18.12.2009, str. 11).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej oraz ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716, z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 86, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 229, poz. 1499 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i 587, Nr 134, poz. 779 i Nr 153, poz. 903.

- 3) odbiorniku cyfrowym — należy przez to rozumieć odbiornik cyfrowy, o którym mowa w art. 2 pkt 23a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne;
- 4) okresie przejściowym — należy przez to rozumieć okres wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej w celu równoczesnego rozpowszechniania programu telewizyjnego w sposób analogowy i cyfrowy drogą rozszewczą naziemną;
- 5) operatorze sieci nadawczej — należy przez to rozumieć operatora sieci nadawczej, o którym mowa w art. 2 pkt 23c ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne;
- 6) sygnale multipleksu — należy przez to rozumieć sygnał multipleksu, o którym mowa w art. 2 pkt 38a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne;
- 7) użytkownikowi — należy przez to rozumieć osobę, która posiada odbiornik cyfrowy w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu telewizyjnego.

Art. 3. 1. Wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej polega na:

- 1) równoczesnym rozpowszechnianiu, w okresie przejściowym, programów telewizyjnych w sposób analogowy i cyfrowy drogą rozszewczą naziemną;
- 2) zakończeniu rozpowszechniania programów telewizyjnych w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną przez nadawców, o których mowa w art. 4 ust. 1.

2. Wdrożenia naziemnej telewizji cyfrowej dokonuje się na poszczególnych obszarach terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanym dalej „terytorium RP”, zgodnie z terminami określonymi przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE”, nie później niż do dnia 31 lipca 2013 r.

Art. 4. 1. Telewizja Polska S.A., rozpowszechniająca w dniu wejścia w życie ustawy w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną programy telewizyjne: „Telewizja Polska I”, „Telewizja Polska II” oraz regionalne programy telewizyjne, a także Telewizja Polsat S.A., TVN S.A., Polskie Media S.A., Telewizja Puls Sp. z o.o., rozpowszechniające w dniu wejścia w życie ustawy programy telewizyjne na podstawie koncesji na rozpowszechnianie tych programów w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną, są obowiązani zaprzestać wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej do tego wykorzystywanych, do dnia 31 lipca 2013 r., z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Nadawca rozpowszechniający w dniu wejścia w życie ustawy program, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany zaprzestać wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej do tego wykorzystywanych, na poszczególnych obszarach terytorium RP, przed dniem 31 lipca 2013 r., jeżeli termin taki został określony przez Prezesa UKE na podstawie art. 3 ust. 2.

3. Prezes UKE w przypadku zmiany terminu rozpoczęcia i zakończenia okresu przejściowego na poszczególnych obszarach terytorium RP niezwłocznie informuje o zmianach ministra właściwego do spraw łączności.

4. Minister właściwy do spraw łączności oraz Prezes UKE zamieszczają w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej odpowiednio urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw łączności oraz Urzędu Komunikacji Elektronicznej informacje o terminach, o których mowa w art. 3 ust. 2, oraz obszarach terytorium RP, na których nadawca rozpowszechniający program telewizyjny w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną, ma zaprzestać wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej do tego wykorzystywanych.

Art. 5. Nadawanie przez nadawcę programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną, który uprzednio był nadawany przez tego nadawcę w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną, nie stanowi odrębnego pola eksploatacji w rozumieniu art. 50 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 6. 1. Przedsiębiorca, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników cyfrowych, może dokonać sprzedaży odbiornika cyfrowego niespełniającego wymagań technicznych i eksploatacyjnych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 132 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne, jedynie po poinformowaniu o tym fakcie nabywcy:

- 1) na piśmie, najpóźniej w chwili zawarcia umowy i uzyskaniu od nabywcy potwierdzenia zapoznania się z tą informacją, z zastrzeżeniem pkt 2;
- 2) w przypadku umów sprzedaży zawieranych przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271, z późn. zm.⁵⁾) — przy użyciu środka porozumiewania się na odległość, najpóźniej w chwili złożenia nabywcą propozycji zawarcia umowy i uzyskaniu od nabywcy potwierdzenia zapoznania się z tą informacją.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 152, poz. 1016.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 84, poz. 774 i Nr 188, poz. 1837, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1204, z 2005 r. Nr 122, poz. 1021, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, z 2009 r. Nr 201, poz. 1540 oraz z 2011 r. Nr 80, poz. 432 i Nr 126, poz. 715.

2. Przedsiębiorca, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników cyfrowych, jest obowiązany umieścić w miejscu widocznym i łatwo dostępnym informację dla potencjalnego nabywcy o treści: „Jedynie odbiorniki cyfrowe zgodne z wymaganiami określonymi w przepisach dotyczących wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych naziemnych transmisji telewizyjnych umożliwiają odbiór naziemnej telewizji cyfrowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.

3. Obowiązki określone w ust. 1 i 2 wygasają z dniem 31 lipca 2014 r.

4. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, następuje przez złożenie przez nabywcę oświadczenia zawierającego jego imię i nazwisko. Oświadczenie jest składane:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 — na piśmie;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 — przy użyciu środka porozumiewania się na odległość, w sposób zapewniający identyfikację osoby składającej oświadczenie.

5. Przedsiębiorca, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników cyfrowych, jest obowiązany przechowywać oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, przez okres 2 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostało złożone.

Rozdział 2

Operator multipleksu I i operator multipleksu II

Art. 7. 1. Telewizja Polska S.A., na podstawie wydanej przez Prezesa UKE rezerwacji częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną, ustalonych w planie zagospodarowania częstotliwości dla multipleksu I na podstawie art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne, wraz z nadawcami programów telewizyjnych, którzy uzyskali koncesje na rozpowszechnianie programów w multipleksie I, jest operatorem multipleksu I do dnia upływu ważności decyzji rezerwacyjnych.

2. Telewizja Polska S.A. rozpowszechnia w multipleksie I programy telewizyjne „Telewizja Polska I”, „Telewizja Polska II” oraz regionalne programy telewizyjne na podstawie rezerwacji częstotliwości, o której mowa w ust. 1, do dnia pokrycia sygnałem tych programów terytorium RP, na którym zamieszkuje co najmniej 95% ludności, przy wykorzystaniu częstotliwości ustalonych w planie zagospodarowania częstotliwości dla multipleksu III na podstawie art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne, jednak nie później niż do dnia 27 kwietnia 2014 r.

3. Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwany dalej „Przewodniczącym KRRiT”, w terminie do dnia 31 grudnia 2012 r., ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” informacje o możliwościach uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną, z wy-

korzystaniem częstotliwości ustalonych w planie zagospodarowania częstotliwości dla multipleksu I, które wykorzystywane będą w tym multipleksie po terminie, o którym mowa w ust. 2.

4. Ogłaszając informację, o której mowa w ust. 3, Przewodniczący KRRiT bierze pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia różnorodności programowej w ofercie programów telewizyjnych rozpowszechnianych w sposób cyfrowy drogą rozświeczną naziemną.

Art. 8. Na podstawie wydanej przez Prezesa UKE rezerwacji częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozświeczną naziemną, ustalonych w planie zagospodarowania częstotliwości dla multipleksu II na podstawie art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne, nadawcy: Telewizja Polsat S.A., TVN S.A., Polskie Media S.A. oraz Telewizja Puls Sp. z o.o., rozpowszechniający w dniu wejścia w życie ustawy programy telewizyjne na podstawie koncesji na rozpowszechnianie tych programów drogą rozświeczną naziemną w sposób analogowy, są operatorem multipleksu II do dnia upływu ważności decyzji rezerwacyjnych.

Art. 9. 1. Operator multipleksu I jest obowiązany do zapewniania użytkownikom nieodpłatnego dostępu do programów telewizyjnych:

- 1) na które udzielono nadawcom koncesji na ich rozpowszechnianie w multipleksie I;
- 2) rozpowszechnianych przez Telewizję Polską S.A.: „Telewizja Polska I”, „Telewizja Polska II” i regionalnych programów telewizyjnych, zgodnie z art. 7 ust. 2.

2. Operator multipleksu II jest obowiązany do zapewniania użytkownikom nieodpłatnego dostępu do programów telewizyjnych rozpowszechnianych lub rozprowadzanych w tym multipleksie.

3. Operator multipleksu I jest obowiązany do zapewnienia najpóźniej do dnia 31 lipca 2013 r. pokrycia sygnałem multipleksu I terytorium RP, na którym zamieszkuje co najmniej 95% ludności, zgodnie z warunkami określonymi w rezerwacji częstotliwości, o której mowa w art. 7.

4. Operator multipleksu II jest obowiązany do zapewnienia najpóźniej do dnia 31 lipca 2013 r. pokrycia sygnałem multipleksu II terytorium RP, na którym zamieszkuje co najmniej 95% ludności, zgodnie z warunkami określonymi w rezerwacji częstotliwości, o której mowa w art. 8.

Art. 10. 1. Nadawcy, którzy uzyskali rezerwację częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozświeczną naziemną, ustalonych w planie zagospodarowania częstotliwości dla multipleksu I i multipleksu II na podstawie art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne, powinni zawrzeć umowę o świadczenie usługi transmisji sygnału tych programów telewizyjnych w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Nadawcy, którzy uzyskają rezerwację częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozświeczną naziemną, ustalonych w planie zagospodarowania częstotliwości dla multipleksu I na podstawie art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne, powinni zawrzeć umowę o świadczenie usługi transmisji sygnału tych programów telewizyjnych w terminie 30 dni od daty wydania decyzji rezerwacyjnej przez Prezesa UKE.

Art. 11. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne.

Rozdział 3

Kampania informacyjna o telewizji cyfrowej

Art. 12. 1. Nadawcy, o których mowa w art. 4 ust. 1, są obowiązani rozpowszechniać na własny koszt w programach telewizyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1, przekazy dotyczące telewizji cyfrowej, zawierające informacje dotyczące:

- 1) terminu zakończenia rozpowszechniania programu telewizyjnego w sposób analogowy drogą rozświeczną naziemną;
- 2) sposobów dostosowania odbiornika telewizyjnego do odbioru programu telewizyjnego w sposób cyfrowy, w szczególności odbioru programu w sposób cyfrowy drogą rozświeczną naziemną;
- 3) numeru bezpłatnej infolinii i adresu strony internetowej, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 3, pod którymi użytkownik może uzyskać informacje, w szczególności o sposobie dostosowania odbiornika telewizyjnego do odbioru programu telewizyjnego w sposób cyfrowy, w tym odbioru programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozświeczną naziemną.

2. Telewizja Polska S.A. jest obowiązana rozpowszechniać na własny koszt w regionalnych programach telewizyjnych przekazy informujące o terminach wdrożenia telewizji cyfrowej, określonych przez Prezesa UKE, zgodnie z art. 3 ust. 2, na obszarach terytorium RP objętych ich zasięgiem.

3. Przekazy, o których mowa w ust. 1, są realizowane w formie trzypięciominutowych audycji rozpowszechnianych raz w tygodniu w godzinach 17⁰⁰—21⁰⁰ oraz ogłoszeń i komunikatów rozpowszechnianych dwa razy każdego dnia w tygodniu w wymiarze po 30 sekund w godzinach 6⁰⁰—23⁰⁰, z zastrzeżeniem ust. 6.

4. Przekazy, o których mowa w ust. 2, są realizowane w formie komunikatów tekstowych przy wydaniach serwisów informacyjnych.

5. Nadawcy, o których mowa w art. 4 ust. 1, są obowiązani rozpocząć rozpowszechnianie przekazów, o których mowa w ust. 1 i 2, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy. Zakończenie rozpowszechniania przekazów następuje nie wcześniej niż z dniem 31 lipca 2013 r.

6. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji może, w drodze rozporządzenia, określić krótszy niż określony w ust. 3 czas trwania emisji audycji, ogłoszeń lub komunikatów lub zmniejszyć częstotliwość tych emisji określoną w ust. 3, biorąc pod uwagę stan wdrożenia naziemnej telewizji cyfrowej na terytorium RP, w szczególności w zakresie terminów, o których mowa w art. 3 ust. 2, a także konieczność zapewnienia skutecznej i efektywnej kampanii informacyjnej.

Art. 13. 1. Do przekazów, o których mowa w art. 12, nie stosuje się art. 16 i art. 16a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

2. Audycji, o której mowa w art. 12 ust. 3, nie przeżywa się w celu nadania reklamy lub telesprzedaży.

Art. 14. Minister właściwy do spraw łączności w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące treści przekazów, o których mowa w art. 12 ust. 1, mając na względzie konieczność upowszechnienia informacji wymienionych w tym przepisie, w szczególności wśród osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku albo słuchu, oraz zapewnienie skutecznego wdrożenia telewizji cyfrowej na terytorium RP.

Art. 15. 1. Nadawcy, o których mowa w art. 4 ust. 1, są obowiązani do zamieszczenia, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy, na ich stronach internetowych adresu strony internetowej, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 3.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wygasa z dniem 31 lipca 2013 r.

Art. 16. 1. Minister właściwy do spraw łączności jest obowiązany do przeprowadzenia kampanii informacyjnej o naziemnej telewizji cyfrowej, obejmującej w szczególności:

- 1) popularyzowanie informacji związanych z odbiorem programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsyłczą naziemną, w tym ich publikowanie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra,
- 2) opracowywanie i wydawanie publikacji popularyzujących wiedzę o odbiorze programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsyłczą naziemną, w tym wydawanie broszur i ulotek,
- 3) zapewnienie bezpłatnej infolinii i strony internetowej w celu udzielania informacji, w szczególności o sposobie dostosowania odbiornika telewizyjnego do odbioru programu telewizyjnego w sposób cyfrowy, w tym odbioru programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsyłczą naziemną

— z uwzględnieniem użytkowników o specjalnych potrzebach, w szczególności osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku albo słuchu.

2. Kampania informacyjna, o której mowa w ust. 1, rozpoczyna się z dniem wejścia w życie ustawy i jest prowadzona do dnia 31 lipca 2013 r.

3. Minister właściwy do spraw łączności z dniem wejścia w życie ustawy ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra numer bezpłatnej infolinii i adres strony internetowej, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

Rozdział 4

Kary pieniężne

Art. 17. Podmiot:

- 1) o którym mowa w art. 4 ust. 1, który nie zaprzestał wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej w celu rozpowszechniania programu telewizyjnego w sposób analogowy drogą rozsyłczą naziemną w terminie określonym w art. 4 ust. 1 lub 2,
- 2) który nie wykonuje obowiązku określonego w art. 9 lub wykonuje go niezgodnie z tym przepisem,
- 3) który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 10, art. 12 lub art. 15 lub wykonuje je niezgodnie z tymi przepisami

— podlega karze pieniężnej.

Art. 18. 1. Karę pieniężną, o której mowa w:

- 1) art. 17 pkt 1 i 2, nakłada w drodze decyzji administracyjnej Prezes UKE;
- 2) art. 17 pkt 3, nakłada w drodze decyzji administracyjnej Przewodniczący KRRiT.

2. Wysokość kary pieniężnej wynosi do 3% przychodu podmiotu, o którym mowa w art. 17, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym, a przy jej nałożeniu organy, o których mowa w ust. 1, uwzględniają zakres i stopień szkodliwości naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

3. Podmiot, o którym mowa w art. 17, jest obowiązany do dostarczenia organowi, o którym mowa w ust. 1, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych lub dostarczenia danych uniemożliwiających ustalenie podstawy wymiaru kary organ, o którym mowa w ust. 1, może ustalić w sposób szacunkowy podstawę jej wymiaru, nie mniejszą jednak niż kwota 500 tys. zł.

4. W przypadku gdy okres działalności podmiotu, o którym mowa w art. 17, jest krótszy niż rok kalendarzowy, za podstawę wymiaru kary pieniężnej przyjmuje się kwotę 500 tys. zł.

5. Kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 19. 1. Jeżeli przedsiębiorca, którego działalność polega na sprzedaży odbiorników cyfrowych, nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 6 ust. 1, 2 lub 5, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1 tys. zł do 50 tys. zł.

2. Ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy.

3. Karę nakłada, w drodze decyzji administracyjnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

4. Kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 20. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, Nr 85, poz. 459 i Nr 112, poz. 654) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 34:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewodniczący Krajowej Rady, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w zakresie określonym w ust. 1a pkt 3, ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” informacje o możliwościach uzyskania koncesji na rozpowszechnianie w sposób rozsiewczy naziemny programu radiowego lub telewizyjnego oraz ustala termin, nie krótszy niż 45 dni od dnia ogłoszenia, do składania wniosków o udzielenie koncesji.”,

b) w ust. 1a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) częstotliwości lub kanały oraz maksymalną moc promieniowaną i lokalizację stacji nadawczych przeznaczonych do rozpowszechniania programu lub obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, chyba że do rozpowszechniania programu nie jest wymagana rezerwacja częstotliwości;”;

2) w art. 37:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koncesja określa w szczególności:

1) nadawcę, jego siedzibę albo miejsce zamieszkania;

2) przedmiot działalności objętej koncesją;

3) sposób rozpowszechniania programu (analogowy rozsiewczy naziemny, cyfrowy rozsiewczy naziemny w multipleksie, rozsiewczy satelitarne, w sieciach telekomunikacyjnych innych niż wykorzystywane do rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego lub rozsiewczego satelitarnego) oraz:

— dla rozpowszechniania analogowego rozsiewczego naziemnego:

a) lokalizację stacji,

b) wysokość zawieszenia anteny,

c) maksymalną moc promieniowaną,

d) charakterystykę promieniowania anteny,

e) częstotliwość,

f) polaryzację,

— dla rozpowszechniania cyfrowego rozsiewczego naziemnego w multipleksie:

g) multipleks,

h) obszar rozpowszechniania,

i) parametry sygnalizacyjne — identyfikatory ID,

— dla rozpowszechniania rozsiewczego satelitarnego:

j) nazwę wykorzystywanego satelity,

k) położenie satelity na orbicie,

l) częstotliwość,

m) lokalizację stacji dosyłowej,

— dla rozpowszechniania w sieciach telekomunikacyjnych innych niż wykorzystywane do rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego lub rozsiewczego satelitarnego:

n) lokalizację stacji głównej,

o) obszar objęty siecią telekomunikacyjną;

4) rodzaj programu i czas jego rozpowszechniania;

5) datę rozpoczęcia rozpowszechniania programu;

6) termin wygaśnięcia koncesji.”,

b) ust. 3 i 3a otrzymują brzmienie:

„3. Koncesja w zakresie określonym w ust. 1 pkt 3 jest udzielana w porozumieniu z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej, który zajmuje stanowisko, mając na względzie spełnienie warunków określonych w art. 114 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne.

3a. Jeżeli do rozpowszechniania programu radiofonicznego lub telewizyjnego jest wymagana rezerwacja częstotliwości, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej dokonuje jej niezwłocznie na rzecz nadawcy, który uzyskał koncesję, chyba że program ten będzie rozpowszechniany przez operatora multipleksu w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną. Do dokonywania, wprowadzania zmian lub cofania rezerwacji częstotliwości stosuje się przepisy art. 114 i 115 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne oraz nie stosuje się przepisów art. 116 tej ustawy.”;

3) w art. 39b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku naruszenia przez nadawcę społecznych wymogów określonych w art. 4 pkt 10, organ koncesyjny wydaje decyzję o uchyleniu decyzji o uznaniu za nadawcę społecznego. Stwierdza w niej obowiązek uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 2, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia udzielenia lub zmiany koncesji.”;

4) w art. 41 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek określony w ust. 1 pkt 1 nie dotyczy programów, o których mowa w art. 43 ust. 1.”;

5) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Operator rozprowadzający program, z wyłączeniem podmiotu rozprowadzającego program w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną w multipleksie, jest obowiązany do rozprowadzania programów „Telewizja Polska I”, „Telewizja Polska II” i jednego regionalnego programu telewizyjnego rozpowszechnianego przez Telewizję Polską S.A. oraz programów rozpowszechnianych w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. Nr 153, poz. 903) na podstawie koncesji na rozpowszechnianie tych programów w sposób analogowy drogą rozszewczą naziemną przez Telewizję Polsat S.A., TVN S.A., Polskie Media S.A., Telewizję Puls Sp. z o.o. W przypadku operatora rozprowadzającego programy w sieciach telekomunikacyjnych innych niż wykorzystywane do rozpowszechniania rozszewczego naziemnego lub rozszewczego satelitarnego obowiązek rozprowadzania regionalnego programu telewizyjnego dotyczy regionalnego programu telewizyjnego właściwego dla danego obszaru.

2. Nadawca, który rozpowszechnia program, wymieniony w ust. 1, nie może odmówić operatorowi rozprowadzającemu program w sieci telekomunikacyjnej, o której mowa w ust. 1, zgody na rozprowadzanie tego programu, ani też nie może uzależnić udzielenia takiej zgody od uiszczenia jakiegokolwiek wynagrodzenia, w tym w szczególności z tytułu udzielenia licencji za korzystanie z nadania.

3. Przewodniczący Krajowej Rady przeprowadza ocenę realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie rzadziej niż raz na dwa lata, kierując się interesem społecznym w zakresie dostarczania informacji, udostępniania dóbr kultury i sztuki, ułatwiania korzystania z oświaty, sportu i dorobku nauki i upowszechniania edukacji obywatelskiej.

4. Wyniki oceny Przewodniczący Krajowej Rady przedstawia ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, który podejmuje działania konieczne do zapewnienia, aby obowiązki, o których mowa w ust. 1, były proporcjonalne i przejrzyste oraz nakładane jedynie wtedy, gdy jest to niezbędne do realizacji celów określonych w ust. 3.”;

6) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

„Art. 43a. 1. Nadawca, który rozpowszechnia program, wymieniony w art. 43 ust. 1, jest obowiązany do nieodpłatnego udostępniania tego programu na

wniosek operatora rozprowadzającego program, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Jeżeli nadawca nie wykonał obowiązku polegającego na nieodpłatnym udostępnianiu programu, Przewodniczący Krajowej Rady, na wniosek operatora rozprowadzającego program, wzywa nadawcę do udostępnienia tego programu temu operatorowi, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

3. Operator rozprowadzający program, jest obowiązany:

1) rozprowadzać i oferować program, który został mu nieodpłatnie udostępniony;

2) umieszczać w swojej ofercie informację, że program ten jest przeznaczony do powszechnego i nieodpłatnego odbioru również w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną.”;

7) w art. 44 uchyla się ust. 5;

8) w art. 45 w ust. 3 w pkt 2 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 3;

9) w art. 53 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli nadawca narusza obowiązek wynikający z przepisów art. 14a ust. 1 i 2, art. 15 ust. 1, 2 i 3, art. 15a ust. 1, art. 16 ust. 1–6, art. 16a, art. 16b ust. 1–3, art. 16c, art. 17 ust. 1–7, art. 17a ust. 1–7, art. 18 ust. 1–5b, art. 18a ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 20b ust. 1 i 6, art. 20c ust. 1–5, art. 43 ust. 2, art. 43a ust. 1 lub z przepisów wydanych na podstawie art. 14a ust. 3, art. 15 ust. 4, art. 15a ust. 2 i 3, art. 16 ust. 7, art. 16b ust. 3b, art. 17 ust. 8, art. 17a ust. 9, art. 18 ust. 6 i art. 18a ust. 2 lub nie zastosował się do wezwania, o którym mowa w art. 43a ust. 2, Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję nakładającą na nadawcę karę pieniężną w wysokości do 50% rocznej opłaty za używanie częstotliwości przeznaczonej do nadawania programu, a w przypadku gdy nadawca nie uiszcza opłaty za częstotliwość, karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu nadawcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, uwzględniając zakres i stopień szkodliwości naruszenia, dotychczasową działalność nadawcy oraz jego możliwości finansowe.”;

10) po art. 53a dodaje się art. 53b w brzmieniu:

„Art. 53b. 1. Jeżeli operator rozprowadzający program narusza obowiązek, o którym mowa w art. 43 ust. 1 lub art. 43a ust. 3, Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję nakładającą karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu tego operatora, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, uwzględniając zakres i stopień szkodliwości naruszenia, dotychczasową działalność operatora oraz jego możliwości finansowe.

2. W przypadku gdy okres działania operatora, o którym mowa w ust. 1, jest krótszy niż rok kalendarzowy, za podstawę wymiaru kary przyjmuje się kwotę 500 tys. zł.
3. Przewodniczący Krajowej Rady może żądać od operatora, o którym mowa w ust. 1, udzielenia wyjaśnień, przedstawienia dokumentów, w szczególności rocznego sprawozdania finansowego za poprzedni rok podatkowy, w zakresie wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 43 ust. 1 lub art. 43a ust. 3.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 106, poz. 622) w art. 3 w ust. 1 po pkt 2b dodaje się pkt 2c w brzmieniu:

„2c) kontrola przestrzegania przez przedsiębiorców, których działalność polega na sprzedaży odbiorników cyfrowych, przepisów art. 6 ust. 1, 2 i 5 ustawy z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. Nr 153, poz. 903);”.

Art. 22. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu:

„20a) multipleks — zespolony strumień danych cyfrowych, składający się z dwóch lub więcej strumieni utworzonych z danych wchodzących w skład treści programów radiofonicznych lub telewizyjnych, oraz danych dodatkowych, obejmujących w szczególności dane związane z systemem dostępu warunkowego lub usługami dodatkowymi;”.

b) po pkt 23 dodaje się pkt 23a—23c w brzmieniu:

„23a) odbiornik cyfrowy — urządzenie konsumenckie służące do odbioru cyfrowych transmisji telewizyjnych zawierające co najmniej tuner (obejmujący głowicę wysokiej częstotliwości i demodulator), demultipleksy i dekodery odbieranych usług oraz wyświetlacz obrazu (i DTV) albo niezawierające takiego wyświetlacza obrazu;

23b) operator multipleksu — podmiot, który:

- a) uzyskał rezerwację częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na rozpowszechnianie lub rozprowadzanie programów telewizyjnych lub radiofonicznych w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną w multipleksie oraz
- b) prowadzi działalność telekomunikacyjną i posiada własną infrastrukturę telekomunikacyjną lub zawarł umowę o świadczenie usługi transmisji sygnału multipleksu z operatorem sieci nadawczej;

23c) operator sieci nadawczej — przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi transmisji sygnałów radiodifuzyjnych drogą rozszewczą naziemną;”.

c) po pkt 38 dodaje się pkt 38a w brzmieniu:

„38a) sygnał multipleksu — sygnał radiowy transmitowany z użyciem kanału lub bloku częstotliwościowego w służbie radiodifuzyjnej, przenoszący treści zawarte w multipleksie;”.

2) w art. 114:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rezerwacji częstotliwości dokonuje, zmienia lub cofa Prezes UKE. Rezerwacji częstotliwości na cele rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes UKE dokonuje, zmienia lub cofa w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT. Niezajęcie stanowiska przez Przewodniczącego KRRiT w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu.”.

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Porozumienie, o którym mowa w ust. 2, nie jest wymagane w przypadku dokonania, zmiany lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób analogowy, na które Przewodniczący KRRiT odpowiednio: udzielił, zmienił lub cofnął koncesję.”.

3) w art. 115:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną lub rozszewczą satelitarną dokonuje się ponadto:

- 1) określenia programów telewizyjnych lub radiofonicznych umieszczonych w multipleksie, zwanych dalej „audiowizualnymi składnikami”;
- 2) uporządkowania w multipleksie jego audiowizualnych składników;
- 3) określenia proporcji udziału w multipleksie jego audiowizualnych składników;

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716, z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 86, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 229, poz. 1499 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i 587 i Nr 134, poz. 779.

- 4) określenia obszaru, na którym mogą być rozpowszechniane lub rozprowadzane audiowizualne składniki multipleksu;
- 5) określenia wykorzystania pojemności systemów transmisyjnych.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy drogą rozsziewczą naziemną dokonuje się ponadto określenia:

- 1) parametrów i standardów technicznych cyfrowej transmisji telewizyjnej;
- 2) warunków zarządzania przepływnością dla aktualizacji oprogramowania systemowego odbiorników cyfrowych służących do odbioru cyfrowych transmisji naziemnych;
- 3) wykorzystania pojemności multipleksu.”;

4) po art. 115 dodaje się art. 115a i 115b w brzmieniu:

„Art. 115a. 1. W przypadku zwolnienia części pojemności multipleksu z powodu rezygnacji użytkownika tej części pozostali użytkownicy multipleksu w terminie 30 dni od dnia tej rezygnacji, mogą przedłożyć Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji i Prezesowi UKE, uzgodniony sposób wykorzystania zwolnionej części pojemności tego multipleksu, w szczególności umieszczenia w multipleksie nowego programu, pod warunkiem, że program ten uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu w sposób cyfrowy, drogą rozsziewczą naziemną w multipleksie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

2. W przypadku nieprzedstawienia w terminie, o którym mowa w ust. 1, sposobu wykorzystania zwolnionej części pojemności multipleksu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy w zakresie przeprowadzania konkursu na rezerwację częstotliwości na cele rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych.

3. Jeżeli Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji oraz Prezes UKE nie wyrażą sprzeciwu do sposobu wykorzystania zwolnionej części pojemności multipleksu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, uważa się go za uzgodniony.

Art. 115b. W okresie przejściowym, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. Nr 153, poz. 903), Prezes UKE wskazuje w rezerwacji częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów telewizyjnych

w sposób cyfrowy drogą rozsziewczą naziemną w multipleksie:

- 1) warunki zarządzania przepływnością w multipleksie;
- 2) warunki wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej w okresie przejściowym;
- 3) terminy zakończenia wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej do rozpowszechniania programu telewizyjnego w sposób analogowy drogą rozsziewczą naziemną na obszarze wykorzystania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej;
- 4) terminy rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej do rozpowszechniania programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozsziewczą naziemną na obszarze wykorzystania częstotliwości w służbie radiodifuzyjnej.”;

5) w art. 118 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Warunki uczestnictwa w konkursie w zakresie dodatkowych obowiązków i zadań przedsiębiorcy dotyczących zawartości programowej, w tym warunków dotyczących transmisji obowiązkowej, określa Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji na wniosek Prezesa UKE, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, uwzględniając pozaekonomiczne interesy narodowe dotyczące kultury, języka i pluralizmu mediów.”;

6) w art. 123:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Niezależnie od przesłanek, o których mowa w ust. 1 lub 2, Prezes UKE może zmienić rezerwację częstotliwości w zakresie, o którym mowa w art. 115b, jeżeli z przyczyn technicznych nie jest możliwe dotrzymanie terminów, o których mowa w tym przepisie.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zmiany warunków wykorzystania lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes UKE dokonuje w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.”;

7) po dziale IV dodaje się dział IVa w brzmieniu:

„Dział IVa

Operator multipleksu i dostęp do multipleksu

Art. 131a. 1. Operator multipleksu jest obowiązany do:

- 1) umieszczania oraz rozpowszechniania lub rozprowadzania w multipleksie programów radiofonicznych i telewizyjnych nadawców posiadających koncesję na rozpowszechnianie programów w tym multipleksie;

- 2) zapewnienia dostępu do multipleksu nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozszewczą naziemną w tym multipleksie, na warunkach równych i niedyskryminujących;
 - 3) zapewnienia nieprzerwanej cyfrowej transmisji sygnału multipleksu, chyba że przerwa nastąpiła z przyczyn technicznych lub nadawca zaprzestał udostępniania programu.
2. Warunki uznane zostają za dyskryminujące, jeżeli operator multipleksu oferuje nadawcy tę samą usługę dostępu na innych warunkach, niż uprzednio oferował ją innemu nadawcy, oraz gdy po stronie operatora multipleksu nie zachodzą żadne uzasadnione powody do zmiany oferty.
- Art. 131b. 1. Operator multipleksu jest obowiązany prowadzić negocjacje o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, na wniosek nadawcy, w celu zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu.
2. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności.
- Art. 131c. 1. Operator multipleksu i nadawca ustalają warunki dostępu do multipleksu i związanej z tym współpracy w umowie o dostępie do multipleksu, zawartej na piśmie.
2. W umowie o dostępie do multipleksu operator multipleksu zobowiązuje się do zapewnienia nadawcy dostępu do multipleksu za wynagrodzeniem oraz poniesienia wydatków z tytułu świadczenia usługi transmisji sygnału multipleksu, a nadawca zobowiązuje się do współdziałania z operatorem multipleksu, w szczególności przez udostępnienie swojego programu telewizyjnego.
 3. Umowa o dostępie do multipleksu powinna zawierać postanowienia dotyczące co najmniej:
 - 1) warunków technicznych dostępu do multipleksu;
 - 2) rozliczeń z tytułu zapewnienia dostępu do multipleksu;
 - 3) postępowania w przypadku zmiany treści umowy;
 - 4) warunków rozwiązania umowy;
 - 5) okresu obowiązywania umowy;
 - 6) sposobu i wysokości wynagrodzenia operatora multipleksu;
- 7) wykazu dokumentów, jakie strony umowy są obowiązane uzyskać lub dostarczyć w celu realizacji umowy, wraz z podaniem terminów, w jakich powinno to nastąpić.
- Art. 131d. 1. Prezes UKE może na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia tych negocjacji, nie dłuższy niż 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu.
2. W przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie do multipleksu, odmowy udzielenia dostępu do multipleksu lub niezawarcia umowy o dostępie do multipleksu w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub niezawarcia umowy w terminie 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie takiej umowy, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy.
 3. Wniosek o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy powinien zawierać projekt umowy o dostępie do multipleksu, zawierający stanowiska stron w zakresie określonym w niniejszym dziale, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.
 4. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi UKE, na jego żądanie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania, swoich stanowisk wobec rozbieżności.
- Art. 131e. 1. Prezes UKE podejmuje decyzję w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy, biorąc pod uwagę następujące kryteria:
- 1) charakter zaistniałych kwestii spornych oraz praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych warunków dostępu do multipleksu;
 - 2) obowiązki operatora multipleksu;
 - 3) konieczność zapewnienia:
 - a) niedyskryminujących i równych warunków dostępu do multipleksu,
 - b) rozwoju konkurencyjnego rynku usług medialnych.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji, przy uwzględnieniu pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów.
3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zastępuje umowę o dostępie do multipleksu w zakresie objętym tą decyzją.
4. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie do multipleksu decyzja, o której mowa w ust. 1, wygasa z mocy prawa w części objętej umową.

Art. 131f. 1. Prezes UKE, na wniosek strony, może, w drodze decyzji, zmienić treść umowy o dostępie do multipleksu lub zobowiązać strony umowy do jej zmiany, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia dostępu do multipleksu na warunkach równych i nie-dyskryminujących.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, w zakresie obowiązków i zadań dotyczących zawartości programowej, w tym transmisji obowiązkowej, wydawana jest w porozumieniu z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji, przy uwzględnieniu pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów.

Art. 131g. Przepisy niniejszego działu nie mają zastosowania, jeżeli operatorem multipleksu są nadawcy, którzy uzyskali rezerwację częstotliwości na podstawie art. 114 ust. 6.”;

8) w art. 132:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Publiczne sieci telekomunikacyjne używane do cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych oraz odbiorniki cyfrowe i inne urządzenia używane do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych powinny zapewniać interoperacyjność usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych, w szczególności przez stosowanie otwartego interfejsu programu aplikacyjnego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Odbiorniki cyfrowe i inne urządzenia używane do odbioru cyfrowych transmisji telewizyjnych powinny umożliwiać:

- 1) odbiór niekodowanych cyfrowych transmisji telewizyjnych;
- 2) dekodowanie za pomocą jednolitego algorytmu kodowania cyfrowych transmisji telewizyjnych kodowanych, określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.

2b. Przepisu ust. 2a pkt 1 nie stosuje się do odbiorników cyfrowych, które są przedmiotem najmu lub użyczenia, chyba że strony umowy postanowią inaczej.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla odbiorników cyfrowych, mając na uwadze zapewnienie ich interoperacyjności oraz ułatwienie dostępu dla osób niepełnosprawnych.”,

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych, mając na uwadze efektywne wykorzystanie częstotliwości oraz zapewnienie warunków do powszechnego odbioru programów radiofonicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

9) po art. 136 dodaje się art. 136a w brzmieniu:

„Art. 136a. 1. W sprawach spornych wynikających z umowy o transmisji sygnału multipleksu rozstrzyga Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek operatora multipleksu lub operatora sieci nadawczej.

2. Prezes UKE może wydać na wniosek jednej ze stron decyzję, w której określa warunki współpracy do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.”;

10) w art. 143 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości lub podmiot przez niego upoważniony mogą żądać wydania pozwolenia radiowego dotyczącego wykorzystania zasobu częstotliwości objętego rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania.”;

11) w art. 192 w ust. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) rozstrzyganie sporów między operatorem multipleksu a nadawcą, o których mowa w art. 131a–131f, oraz sporów, o których mowa w art. 136a;”;

12) w art. 209 w ust. 1 po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) nie wypełnia nałożonych na niego obowiązków operatora multipleksu, o których mowa w art. 131a,”.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 23. Postępowania w sprawie rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania programów telewizyjnych w sposób analogowy drogą rozsiewczą nazimną albo jej zmiany, wszczęte i niezakończone w dniu wejścia w życie ustawy decyzją ostateczną, umarza się.

Art. 24. Podmiot rozprawdzający w dniu wejścia w życie ustawy program telewizyjny w sieci telekomunikacyjnej może wystąpić z wnioskiem o nieodpłatne udostępnienie przez Telewizję Polską S.A. programów telewizyjnych „Telewizja Polska I”, „Telewizja Polska II” i regionalnego programu telewizyjnego oraz przez nadawców: Telewizję Polsat S.A., TVN S.A., Polskie Media S.A., Telewizję Puls Sp. z o.o., programów telewizyjnych rozpowszechnianych w dniu wejścia w życie ustawy na podstawie koncesji na rozpowszechnianie tych programów w sposób analogowy drogą rozszerzoną naziemną, nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 25. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 132 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 22 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 132 ust. 3 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane na podstawie art. 132 ust. 3 i 4 ustawy wymienionej w art. 22, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 26. W przypadku zawarcia przez nadawców, o których mowa w art. 10 ust. 1, umów, o których mowa w tym przepisie, przed dniem wejścia w życie ustawy, umowy te uznaje się za zawarte w trybie tej ustawy.

Art. 27. Nie stwierdza się nieważności, udzielonej na rzecz Telewizji Polsat S.A., TVN S.A., Polskich Mediów S.A. oraz Telewizji Puls Sp. z o.o., koncesji na rozpowszechnianie programów Polsat, TVN, TV4, TV Puls w multipleksie II, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy rozpoczęto wykorzystywanie częstotliwości w celu rozpowszechniania programu telewizyjnego w sposób cyfrowy drogą rozszerzoną naziemną. Art. 158 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁷⁾) stosuje się odpowiednio.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011 r. Nr 6, poz. 18, Nr 34, poz. 173 i Nr 106, poz. 622.

Art. 28. Prezes UKE w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy dostosuje z urzędu decyzje w sprawie rezerwacji częstotliwości dla nadawców, o których mowa w art. 4, w zakresie, o którym mowa w art. 115 ust. 4 i art. 115b ustawy zmienianej w art. 22.

Art. 29. Pierwszą ocenę realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 43 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, Przewodniczący KRRiT przeprowadza najpóźniej do dnia 31 grudnia 2011 r.

Art. 30. 1. W latach 2011—2020 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym ustawy wynosi 8 125 tys. zł, z tym że w:

- 1) 2011 r. — 1 100 tys. zł;
- 2) 2012 r. — 5 925 tys. zł;
- 3) 2013 r. — 1 100 tys. zł;
- 4) latach 2014—2020 — 0 zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczenia na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zastosowany zostanie mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu form kampanii informacyjnej o telewizji cyfrowej.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitów wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw łączności.

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 6 i art. 19, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*